

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sōkratus Scholastiku Kai Ermeiu Sozomenu Ekklēsiastikē Istoria

Socrates <Scholasticus>

Mogvntiae, 1677

IV. Qualiter inter Constantinum & Licinium bellum propter Christianos
exortum est.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14233

Quem cum idcirco gravissimè commotum esse intelligeret, purgare se apud illum instituit. Et blandis assentionibus eum delinens, simulate amicitie cum eo fœdus pepigit, identidem jurans se nihil unquam tyrannicè moliturum. Sed juramenti conjunctum erat perjurium. Nunquam enim nec à tyrannicis adversus Constantinum machinationibus, nec à persecutione Christianorum abstinuit. Quippe lege lata, Episcopus ad gentium ædes vetuit accedere, ne scilicet Christianorum religio hujusmodi obtentu propagaretur. Eratq; hæc persecutio aperta simul & occulta. Nam verbis quidem dissimulabatur: re ipsa verò erat manifestissima. Hi enim, qui persecutioni subjacebant, intolerabilia mala tum in bonis, tum in corporibus suis perpetiebantur.

CAPUT IV.

Qualiter inter Constantinum & Licinium, bellum propter Christianos exortum est.

HAS ob causas, Constantinus Imp. adversus Licinium gravissima indignatione exarsit: ruptoque simulate amicitie fœdere, hostes sibi mutuo facti sunt. Nec longo post tempore bello se invicem appetierunt. Multisque præliis terra mariq; confertis, tandem ad Chrysopolim Bithyniæ, quod navale est Chalcedonensium, devictus Licinius, Constantino se dedit. Porro Constantinus captum tractavit humanissimè: nec ullo affectum supplicio, Thesaloniciæ quietè & pacatè degere præcepit. At ille cum aliquantisper quievisset, collectis postea quibusdam barbaris, cladem suam refarcire ac bellum reparare conatus est. Quo comperto, Constantinus eum necari mandavit: ejusque jussu Licinius est occisus. Ita Constantinus totius orbis Romani imperium adeptus, & Imp. atq; Augustus appellatus, denuo ad res Christianorum amplificandas studium suum contulit. Quod quidem variis modis ab illo est præstitum: adeo ut ejus operâ res Christianorum in summa pace ac securitate essent. Verùm hujusmodi pacem intestinum inter Christianos bellum continuo excepit. Quodnam verò fuerit hoc bellum, & unde initium accepit, deinceps pro viribus exponam.

A ἔγω τε ἐπὶ τούτοις χαλεπαίμονα, πρὸς ἀπολογίαν ἐπέπετο. καὶ θεραπέων αὐτὸν πλάσῃ φιλίαν ἐσπένδστο, πολλὰς ὀρκὰς ὀμνύς, μηδὲν τυραννικὸν φρονησῖν ποτέ. ἅμα τὲ ὀμνύς, καὶ Ἰπποκῶν. ἐγὼ μετεπίθετο τῷ φρονεῖν τὰ τυραννικά, καὶ τῷ χριστιανῶν κινεῖν διαγμὸν. νόμῳ γὰρ ἐκέλευσε, τὸς ἐπισκόπους μὴ φοιτᾶν παρ᾽ ἑλλησι, ὡς αὐτὸν μὴ ἔχοι πρὸς φασίμ ἀξέειχτα χριστιανῶν. ἦν ἡ δὲ διωγμὸς Ἰουλιανῶν ἐν ταύτῳ, καὶ ἀπερρήτος ἐκρύπτετο τε παρὰ λόγῳ, καὶ ἐργῶ ἡ φανερός· ἀνέκεσα γὰρ οἱ διωκομένοι, εἰς τε τὸ σῶμα, καὶ εἰς τὰ χρήματα ἔπαχον.

Κεφ. Δ΄.

Ὅτι πῆλμα μεταξὺ κωνσταντίνου καὶ λικίνου διὰ χριστιανῶν ἐγένετο.

EΚ ἡ τούτου, πρὸς ἀπέχθειαν μεγίστην τὸν βασιλέα κωνσταντίνον ἐκίνησεν. ἦσαν τε πολέμιοι, διακοπέισις αὐτοῖς τῆς ἐπιπέδου φιλίας. ὅσοι εἰς μακρὰν τε εἰς τὸ πολεμῆν ἀλλήλους ἐτεράπησαν. καὶ πολλῶν γρομένων συμφορῶν ἐκ τῆς γῆν καὶ κατὰ θάλατταν, τέλος πρὸς χρυσοπόλιν τῆς βιθυνίας, ἐπίνειον ἡ τούτου τῆς χαλκηδόνος ἐστίν, ἠπήθει δὲ δὲ δὲ αὐτὸν. (ὄντα οὐκ συλλαβῶν φιλιανθρωπένε). καὶ κίενη μὴ ἐδαμῶς, οὐκ εἶν ἡ τὴν θεσσαλονικὴν πρὸς ἐτάξεν ἡσυχάσεια. ὁ δὲ πρὸς ὀλίγον ἡσυχάσας, ὑπερον βαρβάρους πῶς σωμαγαγῶν, ἀναμαχέσασθαι τὴν ἦσαν ἐσπένδαζεν. τούτου γινῶσθε ὁ βασιλεὺς, ἀναρεθῆναι αὐτὸν πρὸς ἐτάξεν. καὶ κελύσαντος αὐτὸν ἀντιθέτη. κωνσταντίνου τόνου πάντων γρομένων ἐγκερατῆς, αὐτοκράτωρ τε βασιλεὺς ἀναδειχθείς, τὰ χριστιανῶν αὐτοῖς αὐξεν ἐσπένδαζεν. ἐπὶ οὐκ τὸ τούτου διαφορῶς, καὶ ἡ ἐν βασιλείᾳ εἰρήνην τὰ τῷ χριστιανισμῷ δι' αὐτόν. ἀλλὰ δὴ τὴν τηλικαύτην εἰρήνην ἐμφύλιου τῶν χριστιανῶν πόλεμος διαδέχετο. πῶς ἡ ἡσυχία, καὶ ὅπως ἔλαβε τὴν δόξαν, ὡς οἶον τε διηγῆσομαι.